

בש"פ 2883/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד קזאץ

בבית המשפט העליון

בש"פ 2883/15

כבוד השופטת ד' ברק-ארץ

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

מוחמד קזאץ

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים),
הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

ט"ו באיר התשע"ה (4.5.2015)

תאריך הישיבה:

עו"ד ארץ בן-ארוחה

בשם המבקשת:

עו"ד שרון קויפר

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצר של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 13.5.2015 בשישים ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 14-08-17292-17 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 13.8.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט השלום בתל אביב-יפו. ביום 29.10.2014 כתוב האישום נרשות בו אישום נוסף. לפי עובדות האישום הראשון, ביום 16.7.2014 התפרץ המשיב לדירה השוכנת

עמוד 1

למר כהן (להלן: המתלוון¹) באמצעות החדרה של חפץ חד בין המשקוף לדלת הדירה והפעלת כוח באופן שגרם לפתחתה. במהלך שהותו בדירה המשיב היזק לרכוש, רוקן ארוןות בחדר השינה ובחדר נסף ואחר כך השлик את תכולתם על הרצפה והספה. בהמשך, פיזר המשיב בכל הדירה – על הרצפה, הספות, תכולת הארוןות שהשליך, מכשיי החשמל בדירה וכן התפילין והציצית של המתלוון 1 – חומר ניקוי שונים שהיו בארון המתבח (כגון אקונומיקה). כתוצאה מעשיו של המשיב מכשיר הטלויזיה של המתלוון 1 הפסיק לעבוד ונגרם לו נזק כלכלי המוערך על-ידי באלופי שקלים. לפי האישום השני, באותו יום, הסיג המשיב גבול יחד עם אדם נוסף, לולו אליאס (להלן: אליאס), אל תוך שטח ביתו הפרטional של מר שמעון (להלן: המתלוון 2), בפתחת שער הבית. בהמשך לכך, התפרצו המשיב ואליאס לבית המתלוון 2 על-ידי החדרת חפץ חד בין מסגרת החלון לתריס הזזה, כשהם גורמים נזק לתריס. המשיב ואליאס גרמו לאו סדר בבית, הוציאו את תכולת הארוןות, חיטטו בחדרים וגנבו מהמתלוון 2 כ-10-15 מגבות חדשות, מספר שעונים וכיסף מזומנים בסך של כ-300 שקלים.

3. בגין המעשים המתוארים בכתב האישום ייחסו למשיב העבירות הבאות: התפרצות למקום מגורים בכונה לביצוע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית בצוותא לפי סעיף 447(א) בצוירוף עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; התפרצות למקום מגורים בכונה לביצוע עבירה בצוותא לפי סעיף 406(ב) בצוירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין; גנבה בצוותא לפי סעיף 384 בצוירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין; והיזק לרכוש במידה בצוותא לפי סעיף 452 בצוירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. לאחר שתי דוחיות של הדיון בבקשתו, ביום 8.9.2014 נקבע כי קיימות נגד המשיב ראיות לכואורה ועילת מעצר, ובית משפט השלום הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו (מ"ת 17303-08-14, השופטת נ' תבור). בהחלטה זו עמד בית משפט השלום על ראיית דן"א הקוסרת את המשיב למעשים, ועל החיזוק שנמצא לה באמירות המשיב למדובר בתא מעצרו (לפיו הוא "ידע שהוא תפור בתיק" וכי הוא מתכוון לעזוב את הארץ מיד עם שחררו). כמו כן, צוין כי למשיב עבר פלילי מכוביד של 14 הרשעות קודמות בעבירות של שוד מזון, הפרת הוראה חוקית ועבירות אלימות ורכוש, בגין שהוא ריצה עבירות מסר ממושכות.

5. ביום 4.2.2015 קיבל בית משפט השלום בקשה שהגיש המשיב לעיון חוזר בשל קריטום בריאות (השופטת נ' תבור). בהחלטה זו קבע בית משפט השלום כי אחד מהأدנים שעלה הייתה מושתתת החלטתו הקודמת נפגע, משהוגש תמלילי השיחות עם המדובב והדיסקים ולא נמצא בהם האמירה שהמשיב "תפור בתיק". בהמשך לכך, בית משפט השלום הורה על שחררו של המשיב למעצר בית בפיקוח ובתנאים. החלטה זו עוכבה עד ליום 5.2.2015.

6. ביום 5.2.2015 הגישה המדינה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, אשר קיבל את העර והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו (השופט צ' קפאת). בית המשפט המחוזי קבע כי ראיית דן"א היא "הריך התיכון" לראיות התביעה, ועל כן, התשתית הראיתית נותרה איתנה. בית המשפט המחוזי נדרש גם למסוכנותו של המשיב ולעבירות הרבות שהורשע בהן בעבר, ושבגין הוא ריצה עוני מושכים, כמו גם לכתב אישום נוסף שהוא תלוי ועומד כנגד המשיב בגין עבירות דומות.

7. על החלטה זו הגיע המשיב בבקשת רשות ערעור, שנדחתה על-ידי בית משפט זה ביום 4.3.2015 (בש"פ

1152/15, השופט א' שהם). בהחלטה זו צוין כי אף אם היה כרsum מסויים בעדות המדובב, יש להעניק משקל גבוה לראיות הדן"א, וכן כי מדובר במשפט בעל עבר פלילי מכובד אשר ביצע את העבירות בעת שהיא תלויה ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 18 חודשים, אשר לא הרתינו מביצוע עבירות נוספות.

8. ביום 30.3.2015 נדחתה בקשה נוספת של המשיב לעיון חוזר בגין כרsum בריאות, שהתייחס לתחair של הגברת אליס ארמות, בת זוגו של אליאס, ומבוסס על דברים שאליאס אמר לה, כאמור. נקבע כי התחair האמור הוא עדות מפי השמורה, והמשקל הראייתי שניתן ליחס לו אינו משנה את מערכם הראיות.

9. ביום 3.5.2015 נדחתה בקשה נוספת שהגיש המשיב לעיון חוזר. בקשה זו התייחסה לגרסתו של אליאס עצמו לראיית הדן"א, ולטענה כי זו הושתלה במקום על-ידי. נקבע, כי קיומה של הودעה זו לא הופך את התמונה הראייתית על-פיה, וכי אליאס נמנע ממן הסברים להודעה זו. מילא, כך נקבע, קביעת המהימנות וטיבה של ההודעה יעשו על ידי המותב שדן בתיק העיקרי, אף קיים ספק אם אליאס יחוור על גרסה זו בעדותו בנסיבות שבahn הוא בקש כי תיננתן לו חסינות מהפללה עצמית. כן נקבע בהחלטה זו כי מכל מקום קיימות אף ראיות לעבירות ההתרצות השנייה המיוחסת למשיב, במסגרת האישום השני.

ההליכים בתיק העיקרי

10. מאז יום 29.10.2014, עת תוקן כתב האישום, נדחה הדיון מספר פעמים – תחילתה על מנת לאפשר לבא-כח המשיב דאז ללמידה את חומר החוקירה, ולאחר מכן לבחון אפשרויות להידברות בין הצדדים. ביום 3.2.2015 כפר המשיב בעבודות כתב האישום ונקבעו דיוני הוכחות. המשיב נדרש להודיע עד ליום 8.2.2015 אלו מהעדדים הוא מבקש לחזור. ביום 4.2.2015 המבקרשת הגישה בקשה לקבוע דיוני הוכחות נוספים, וביום 10.2.2015 היא הגישה בקשה לקבעת דיון נוסף שהמשיב לא הודיע את מי מן העדים הוא מבקש לחזור. בדין שהתקיים ביום 17.2.2015 הודיע בא-כח המשיב כי הוא עומד על שימוש כל עדי הtabיעה וכי הוא יגיש באותו יום רשימה של העדים שאוטם הוא מבקש לחזור. יוער, כי בהחלטה שניתנה באותו יום ציין בית המשפט השלום כי כל החלטה באשר למשך מעצרו של המשיב צריכה להיבחן באספקטoria של התנהלות ההגנה, שאינה תורמת להמשך בירורו של התקיק. כן צוין כי המשיב סירב להגיע לדין באמצעות שב"ס. בדיון שהתקיים ביום 22.2.2015 ביקש המשיב להחלף את י"צגו כך שימונה לו עורך דין מהסנגוריה הציבורית. בית המשפט המחויז דחה את הבקשה וקבע כי המשיב יוכל לשקל החלטת "צוג לקרה דין ההוכחות הבא. המשיב התנגד לחקירה העדים על ידי בא-כחו, ובתום הדיון הורה בית המשפט המחויז על מינוי של סנג'ור ציבורי למשיב.

11. המדינה ביקשה לקבוע מועד הוכחות נוספים, אך בשלב זה נקבע כי התקיק יעבור לגישור בפני סגן הנשיא ב' שגיא. בהליך הגישור התנגד המשיב ל"ציגו על ידי בא-כחו מהסנגוריה הציבורית וטען כי עורך דין הקודם הוא המוסמך ל"ציגו בהליך זה. בהמשך לכך, הצדדים לא הגיעו להבנה במסגרת הליך הגישור.

12. ביום 12.4.2015 התקיים דין הוכחות שבו נקבע כי תציג את המשיב בא-כחו מהסנגוריה הציבורית. נכון לעת זו הסתימה פרשת התביעה בדיון שהתקיים ביום 26.4.2015.

13. באת-כוח המשיב ביקשה לזמן את המדובב כעד הגנה, לאחר שלא זמן עד תביעה, נקבע כי המבקשת תעוזת חיסין (שלא הוגשה עד כה) על פרטיו המדובב עד ליום 3.5.2015, וכן אמנים נעשה.

14. מלכתחילה, נקבע דיון נוסף לסיום פרשת ההגנה וסיכומים ליום 11.5.2015. אולם, בעקבות הוצאהה של תעוזת החיסין נקבע מועד לדין בבקשת ההגנה להסרת החיסין ליום 21.5.2015. בהמשך לכך, נקבע מועד נוסף לדין בתיק ביום 9.6.2015.

הבקשה להארכת מעצר

15. המדינה טעונה כי בעניינו של המשיב קיימת הונאה עליה המעצר של התמחקות מהלכי שפיטה לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים והן עילית המעצר של מסוכנות לציבור לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. המדינה מצינית כי עברו הפלילי של המשיב מעיד על המסוכנות הנשקפת ממנו ועל חוסר יכולת לתת בו אמון.

16. המדינה טעונה עוד, כי העבירות בוצעו כאשר היה תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר על תנאי בן 18 חודשים, וכי התנהגו בעת הפריצות אשר הzik לרכוש ללא כל סיבה מעידה על מסוכנות ועל התנהגות בלתי צפואה.

17. כמו כן, המדינה טעונה כי חלו עיכובים בניהול התקיק בעיקר בשל התנהלותו של המשיב ובkeshtו להחלפת יציג בשלב מתקדם של ההליך. המדינה מוסיףה, כי להערכתה אין כל בסיס לבקשתה להסרת החיסין בכל הנוגע לפרטי המשיב - הן משום שלא הזמן ממילא עד תביעה והן משום שתמליל הדיבוב מצוי זה מכבר בידי הגנה, והמדינה נתנה את הסכמתה גם בבית המשפט השלום להגשת כל החומר האמור, ורק לא הסכמה לחקירתו ולחשיפת פרטיו.

18. לבסוף, המדינה עומדת על כך שלኖכה התקדמות הדיון בתיק היא מבקשת הארכת מעצר של ששים ימים בלבד.

19. באת-כוח המשיב מתנגדת לבקשת המדינה. לטענתה, ניתן לצפות להתמכות ההליך בכל הנוגע לטעוזת החיסין, בשים לב גם לבקשתו שקובעה לדין לסוף החודש. באת-כוח המשיב טעונה כי עיכוב זה רובה שפתחה של המדינה אשר אותה בהזאת תעוזת החיסין. לשיטתה, גליוי פרטיהם הנוגעים למדובב הוא חשוב במקרה זה לצורך חשיפת מניעים לא כשרים בכל הנוגע להתנהלותו, אף יתכן כי בהמשך יתבקשו חומריים נוספים. באת-כוח המשיב טוענת כי לאחר בהזאת תעוזת החיסין ממשימות רבא מבחינת הגנה של נאשם (בהפנייה לבש"פ 6453/10 عمر נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (12.9.2010)), ואף מוסיף כי לאחר בהזאתה של תעוזת חיסין יכול לשמש בסיס, במקרים מתאימים, אף לזכוי.

20. באת-כוח המשיב חוזרת ומעליה טענות הנוגעות לראיות הדן"א, ולדבריה יוגש ערע על דחיתת הבקשה לעיון חוזר בעניין זה.

21. בתשובה, מצביע בא-כוח המדינה על כך שהمدובב לא שימוש כעד תביעה, ולכן אין בהתקינות הנוגעת עמוד 4

אליו כדי לשיע להגנה, וזאת כאשר הראייה המרכזית היא ראיית הדין".

דין והכרעה

22. לאחר שקהלתי את טענות הצדדים אני סבורה שיש מקום להענות לבקשת המדינה.

23. במקשה זה חוברים שלושה גורמים מצדיקים היונთ לבקשתו: מסוכנותו של המשיב; השלב המתקדם שבו מצוי המשפט; ובנוסף לכך מידתיותה של הבקשה להארכת המעצר.

24. במקשה זה, אני סבורה כי האיזון בין חירותו של הנאשם לבין שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך, נוטה בשלב זה לעבר קבלת בקשהה של המדינה. זאת, כאשר מביאים בחשבונו את השיקולים שיש לבחון במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, וביניהם מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, עברו הפלילי, חומרת המעשים המזוהים לנายนם וקצב התקדמות ההליך העיקרי (ראו למשל: בש"פ 4659/14 מדינת ישראל נ' אלמלך, פסקה 14 (31.7.2014); בש"פ 5428/14 מדינת ישראל נ' ניגם, פסקה 15 (להלאן: עניין ניגם)). ראשית, עובדתיות של כתוב האישום, שבמספר החלטות שיפוטיות נקבע כי קיימות לגביהן ראיות לכואורה – מצביעות על מסוכנותו הברורה של המשיב. בכך מצטרף עברו הפלילי המכבייד, הכולל בין היתר גם עבירות רכוש רבות, בדומה לעבירות בהן הוא מואשם בכתב האישום דן. בהקשר זה יזכיר, כי אף עבירות רכוש בהיקף ניכר עשויות להעיד על מסוכנות ולהקימ עילית מעצר. עם זאת, יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותו (ראו: בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 271 (1998); עניין למשפט ניגם, בפסקה 16). בכלל, הארכת מעצר של נายนם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בעבירות מן הסוג שמייחס למשיב אינה צריכה להיעשות בדבר שבגרה. יחד עם זאת, ישם מקרים שבהם נדרש השימוש בסמכות זו גם בהתייחס לעבירות כלה, וזאת בשים לב למכלול הנטיות ולנתונים הספציפיים של הנאשם הנוגע בדבר.

25. באת-כוח המשיב טענה להיחלשותה של התשתית הראייתית נגד המשיב. אולם, מזמן של טענות כאלה הוא במסגרת בקשה לעיון חוזר (ראו למשל: בש"פ 1724/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 15 (16.3.2015)). בקשה צו אן הוגש, ובמסגרתה נדחו הטענות הנוגעות לכרטוסם בראיות ביום 3.5.2015. העיקרון שלו לשווות נגד עני הוא התבוסות על ההחלטה השיפוטית העדכנית בעניין זה. כמו כן, ככל שהמשיב יגיש עיר על ההחלטה שדחתה את בקשתו לעיון חוזר זה יתקבל, תהיה לכך השלכה גם על מעצרו. מכל מקום, שאלת עצמתן של הראיות אינה בפני עצה.

26. באשר להימשכות ההליכים בשל תעוזת החיסין, אן מוטב היה לו המדינה הייתה דואגת להוצאתה במועד המתאים לכך, ונפקותו של העיקוב עשויה להיבחן במסגרת ההליך העיקרי (וראו: ע"פ 6095/08 סולומון נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (29.12.2008)). אולם, בהקשר של הבקשה שבפני ניתן לקבוע כי חרף עיקוב זה קצב התנהלות המשפט עד כה משבע רצון. המודדים הקבועים לדין בבקשת הנוגעת לטעוזת החיסין ובפרשת ההגנה אינם רוחקים, ולכן יש להוסיף כי הגשת הבקשה על-ידי המדינה להארכת מעצר בשים يوم בלבד מאפשרת להישאר "עם היד על הדופק" בכל הנוגע לטענותיה של באת-כוח המשיב.

.27 אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 13.5.2015 בשישים ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 17292-08-14 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח באיר התשע"ה (7.5.2015).

שופטת